

Sygn. akt V KK 259/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie **M. D.**

skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 sierpnia 2018 r., sygn. akt III K (...), zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...)

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego M. D. w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 sierpnia 2018 r., sygn. akt III K (...), zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...), w oparciu o przepis art. 532 1 k.p.k., należało uznać za niezasadny. W tej części wywody nadzwyczajnego środka zaskarżenia, w którym przedmiotowy wniosek został zamieszczony – poza generalnym zanegowaniem zasadności zakwalifikowania zachowania skazanego jako czynu wyczerpującego znamiona przestępstw opisanych w ustawie karnej – nie wskazują żadnej przesłanki zastosowania szczególnej instytucji wstrzymania wykonania kary.

Podkreślić natomiast trzeba, że wyrok skazujący jest prawomocny i zgodnie z art. 9 k.k.w. podlega niezwłocznemu wykonaniu. Traktowany jest on bowiem z założenia, jako wyrok prawidłowy i sam fakt wniesienia kasacji oraz postawienia w

niej zarzutów mających prowadzić do zanegowania oceny prawnej zachowania skazanego, nie daje jeszcze wystarczających podstaw do wstrzymania wykonania orzeczenia. Ta ostatnia instytucja ma zastosowanie w szczególności w sytuacjach, gdy ranga i treść zarzutów kasacyjnych uzasadniają przekonanie, że ich uwzględnienie jest wysoce prawdopodobne, a zatem, wykonanie kary przed merytorycznym rozpoznaniem tych zarzutów mogłoby okazać się przedwcześnie.

W realiach tej sprawy niewątpliwie waga poszczególnych zarzutów sformułowanych przez autora kasacji jest zróżnicowana i przynajmniej niektóre z nich wskazują na potrzebę poddania ich bliższej analizie, jednak argumentacja przedstawiona w nadzwyczajnym środku zaskarżenia nie prowadzi już przy wstępnej kontroli do jednoznacznego przekonania o oczywistej zasadności wywodów zaprezentowanych przez skarżącego, co uzasadniałoby skorzystanie z nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Natomiast pełna ocena zasadności postawionych zarzutów, w tym zwłaszcza kwestii wyczerpania wszystkich znamion przestępstwa opisanych w kwalifikacji prawnej przyjętego zachowania skazanego M. D., zostanie dokonana na rozprawie kasacyjnej.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.